
Slová potešenia a nádeje

By David Wilkerson

May 4, 2009 Keď Ježiš slúžil veľkému zástupu, začali byť ľudia v tomto zástupe hladní. A tak zobral svojho učeníka Filipa bokom a položil mu dôležitú otázku: „Kde nakúpime chleba, aby sa títo najedli? Ale to povedal len preto, aby ho skúšal; lebo sám vedel, čo urobí“ (Jn 6:5-6 SEP).

Ježiš Filipovi povedal vlastne toto: „Filip, títo ľudia sú hladní. Povedz mi, ako ich nakŕmime? Čo si myslíš, že by sme mali urobiť?“ Aká úžasná Kristova láska! Ježiš vedel veľmi dobre, čo by Filip urobil – Písmo nám o tom jasne hovorí. No snažil sa svojho učeníka naučiť niečo dôležité: lekcia, ktorú ho chcel naučiť, má i dnes pre nás veľký význam.

V týchto dňoch svet balansuje na okraji priepasti tak, ako ešte nikdy predtým počas celej svojej histórie. Prichádzajú hlboké zmeny a kresťania na každom mieste čelia skúškam tak, ako nikdy predtým. Celé zástupy ľudí trávia noci premýšľaním nad tým, ako vyriešiť svoje problémy: „Možno bude fungovať toto... Nie, nie... Možno toto je to správne riešenie! Nie, ani to nebude fungovať... Čo mám robiť?“

Keď sa Ježiš obrátil na Filipa so svojou otázkou, jeho učeníci nemali iba problém s chlebom. Zároveň mali problém s pekárňou, peniazmi, distribúciou, dopravou a boli pod časovým stresom. A keď sa to všetko sčítalo dokopy, stáli pred problémom, ktorý si nevedeli ani predstaviť. Ich situácia bola celkom neriešiteľná.

Milovaný, uvažuj chvíľu nad týmto: priamo uprostred tvojej neriešiteľnej situácie prichádza k tebe Ježiš a pýta sa ňa: „Čo s tým urobíme?“ Veľmi dobre vie, čo sa chystá urobiť – má svoj plán. Ale chce vedieť, ako ty – jeho služobník – budeš čeliť ňažkostiam.

Správna Filipova odpoveď by znela: „Ježiš, veď Ty si Boh, Tebe nie je nič nemožné. Dávam Ti svoj problém. Už viac nie je môj – je Tvoj.“

Viac ako čokoľvek iné Ježiš chcel, aby si Filip pamätal všetko to, čo mu už predtým hovoril o Božej vernosti. Verím, že to isté chce Kristus pre svoj ľud i dnes. Odovzdal nám mocné slová potešenia a nádeje pre každý čas krízy. A práve v časoch problémov a kríz si máme tieto mocné pravdy pripomínať.

1. Boh nám pripomína: „Som plný moci, ale aj zútoovania.“ „Úto mi tohto zástupu, lebo už tri dni zotrávajú so mnou a nemajú čo jesť; a nechcem ich prepustiť hladných, aby nejakým nepoomdlievali na ceste“ (Mt 15:32 SEP). Ježiš tu robí prehlásenie k veriacim každej generácie: „Urobím pre svojich ľudí viac, než ich len uzdravím. Uistím ich, že majú dosť chleba k jedlu. Zaujímam sa o všetko, čo sa dotýka ich životov.“

„Chcem, aby ste si uvedomili, že som viac ako len plný moci. Som plný súcitu. Ak ma vidíte iba ako uzdraviteľa alebo vykonávateľa zázrakov, budete sa ma iba báť. Ale ak ma vidíte aj ako plného súcitu, toho, kto dáva dobré veci, budete ma milovať a veriť môjmu slovu.“

Píšem toto posolstvo každému kresťanovi, ktorý je na pokraji vyčerpania, je zoslabnutý, premožený svojou situáciou. Bol si verným služobníkom, slúžil si ostatným, mal si istotu v tom, že Boh môže pre svoj ľud urobiť i nemožné. No mal si pochybnosti, či chce Boh pomôcť práve tebe v твоjich terajších problémoch.

Spomeň si na svojich bratov z Kristovho tela, ktorým si dal slová viery a nádeje; na ľudí, ktorí čelili na situáciám, ktoré boli na prvý pohľad beznádejné. Naliehal si na nich: „Nevzdávaj to! Boh koná zázraky a jeho zasľúbenia sú pravdivé. Nezúfaj, pretože vypočuje tvoje volanie.“

Mnoho krát som aj ja sám takto povzbudzoval svojich bratov. Nedávno sa ma však Svätý Duch spýtal: „Dávid, skutočne veríš v zázraky?“ Moja odpoveď znela: „Áno, Pane, samozrejme, že verím. Verím v každý zázrak, o ktorom sa píše v Písme.“ No táto odpoveď nebola dostatočná. Otázka pre každého veriaceho znie: „Veríš, že môžem spôsobiť zázrak pre teba?“ A nie iba jeden zázrak, ale zázrak pre každú krízu a každú situáciu, ktorej čelíš.

Potrebujeme viac ako minulé zázraky, ktoré sú súčasťou dejín. Potrebujeme čerstvé, osobné zázraky vykonané pre naše súčasné krízy, okolnosti, ktorým sme nikdy predtým nečelili. Povedz mi, ako teraz čelíš súčasným ťažkostiam? Skutočne veríš, že ich Pán vyrieši? Dôveruješ mu, že vykoná pre teba zázrak takým spôsobom, o akom nemáš ani tušenia?

A toto je práve tá otázka, ktorú Ježiš položil Filipovi – otázka, ktorá skutočne vyžaduje vieru – ten druh viery, ktorý utíši srdce. Iba takáto viera nás uistí, že môžeme spočívať v starostlivosti Otca, dôverujúc mu, že nás podrží svojím spôsobom a v svojom čase.

2. Naša viera v ťažkých časoch získava pre nás „dobrého svedectvo“ „ľuďmi (vierou – pozn. prekl.) si predkovia získali dobré osvedčenie“ (Žid 11:2 SEP). Grécke slovo pre „získať“ tu znamená „podať svedectvo, stať sa svedectvom“. Naši predkovia v Pánovi mali pevnú a hlbokú vieru. A ich neochvejná viera sa uprostred ťažkej doby pre celý svet stala svedectvom o Božej vernosti.

Premýšľaj chvíľu o tom, čo všetko naši predchodcovia prestáli: potopy, výsmech, okovy, väzenie, oheň, mučenie, vojny, levie jamy. Napriek tomu všetkému ich dôvera v Krista nikdy nekolísala. Ako je to možné? Mali vnútorné svedectvo, že Boh sa z nich tešil. Naši predchodcovia vedeli, že Boh má z nich radosť: „Vynikajúco! Veril si a dôveroval si mi.“

„Bez viery však nie je možné páčiť sa (Bohu). Lebo ten, kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a odplatí sa tým, ktorí Ho hľadajú“ (Žid 11:6 SEP). Kedykoľvek stojíme vo viere počas ťažkých časov, prijímame to isté potvrdenie od Svätého Ducha: „Vynikajúco. Si Božím milovaným svedectvom.“

Ako tak odpočívaš v Otcovi počas všetkých tých búrok a stojíš vo viere, dosahuješ „dobré svedectvo“. Stávaš sa majákom nádeje pre ľudí okolo teba. Tí, ktorí sledujú tvoj život – doma, v práci, v tvojej štvrti – poznajú, že môžu nájsť nádej. Ako ťa tak pozorujú v твоjich hodinách krízy, uvedomujú si: „Tu je niekto, kto nestratil vieru v Boha. Nemá vôbec žiaden strach. Čo ho robí schopným veriť počas takýchto kríz?“

Náš Boh nám ponúkol všetko potrebné, aby udržiaval našu vieru, ba i vtedy, keď pohromy narastajú. Dostali sme svedectvo Ducha, ktorý prebýva v nás, a Božie plne zjavené slovo v Písmach. Toto všetko nás podporuje a dosahuje pre nás dobré svedectvo – dokonca aj vtedy, keď sa svet otriasa v základoch.

3. Do boja proti strachu sme dostali úžasnú zbraň. Keď nás strach začne premáhať, musíme sami seba pripomínať, aký je náš Boh veľký. Máme si pripomínať všetky jeho veľké vyslobodenia pre tých, ktorí v neho dôverovali, a nárokovať si túto rovnakú majestátnu moc pre súčasné skúšky. U žiadneho služobníka, ktorý pozná Božiu veľkosť a majestátnosť, sa strach nemôže stať pevnosťou.

Nehemiáš tomuto rozumel veľmi dobre. Jeruzalem bol obkľúčený neúústostnými protivníkmi pripravenými na útok. Vyčerpaný zvyšok Židov neustále pracoval, aby obnovil hrady Jeruzalema. Títo uňahaní pracovníci museli pracovať s kladivami v jednej ruke a držať meč v druhej. A ako čas bežal, v ich srdciach sa začal úsidlovať strach.

Ako mohol Izrael úspešne odporovať nepriateľovi, keď sa poddával strachu? Nehemiáš mu pripomínal, aký veľký a mocný je Boh: „Povedal som šľachticom, predákom aj ostatnému ľudu: Práca je veľká a rozsiahla, a my sme roztrúsení po hradbách, vzdialení jeden od druhého. Zhromaždite sa k nám na miesto, kde začujete zvuk trúby. Náš Boh bude bojovať za nás“ (*Nh 4:13-14 SEP*).

Rovnako jednal so strachom v Izraeli i Mojži. Inštruoval svojich ľudí: „Ak si pomyslíš vo svojom srdci: Tieto národy sú početnejšie ako ja; ako by som ich mohol vyhnať? neboj sa ich! Dobre pamätaj na to, čo urobil Hospodin, tvoj Boh, faraónovi a celému Egyptu... Neľakaj sa ich, lebo uprostred teba je Hospodin, tvoj Boh, Boh veľký a hrozný“ (*5M 7:17-18, 21 SEP*).

Mojžiš vlastne hovoril: „Budete čeliť mnohým nepriateľom, ktorí su omnoho mocnejší ako vy. Rozmýšľajte, ako by sme mohli dosiahnuť víťazstvo. Nesmiete zabudnúť na úžasnú moc vášho Boha. Pripomínajte si to, čo urobil nepriateľsom v minulosti, aký bol verný a vyslobodil vás.“ „On je tvojou chválou a On je tvojím Bohom, ktorý s tebou urobil veľké a hrozné veci, ktoré si videl na vlastné oči“ (*5M 10:21 SEP*).

Ak je tvoja viera otrasená, len si pripomeň, ako mocný tvoj Boh je. Spočítaj všetky jeho vyslobodenie v tvojom živote. Zistíš, že moc strachu sa láme skrze zjavenie jeho majestátu.

4. Dostali sme zbraň proti každému obťažujúcemu hlasu zúfalstva Počas tejto krízy zástupy ľudí prišli o vieru, keď prechádzali osobnými skúškami, o ktorých sa zdá, že nemajú konca. Chvejúca sa viera sa zmenila na pocit bemočnosti a zúfalstva. Mnohí sa vo svojej bolesti pýtajú: „Prečo Boh neodpovedá na moje modlitby? Urobil som niečo zlé? Nechápem, prečo moje skúšky stále pokračujú. Hnevá sa Pán na mňa?“

Niektorí ľudia kontaktovali našu službu: „Nemám nikoho, s kým by som sa mohol porozprávať, nikoho, s kým by si mohol zdieľať svoj problém. Hľadám niekoho, komu môžem vyliať svoje srdce.“ Je pre nás prirodzené mať konkrétneho človeka – s tvárou, očami a ušami, aby bol ochotný počúvať a poradiť nám.

Keď bol Jób premožený svojimi skúškami, kričal v smútku: „Kiežby ma niekto vypočul!“ (*Jb 31:35 SEP*). Toto povedal v čase, keď bol obklopený tak zvanými „priateľmi“ – mužmi, ktorí nemali pre jeho problémy žiadne porozumenie. V skutočnosti boli poslami zúfalstva. Tak sa Jób obrátil k Pánovi samotnému: „Aj teraz je môj svedok na nebi a môj ručiček je na výšinách ... moje oko k Bohu slzy roní“ (*Jb 16:19-20 SEP*).

I kráľ Dávid bol neustále obklopený ľuďmi, veľkou rodinou a mnohými spoločníkmi. Ale i od neho počujeme rovnaké volanie: „Ku komu pôjdem?“ Dávid naliehal na ľudí podobne ako Jób: „Dúfajte v Neho, ľudia, v každom čase; vylievajte si pred Ním srdce! Boh je naším útočiskom“ (*Ž 62:9 SEP*).

Milovaný, tieto príklady sú pre teba pozvaním od Pána. Volá ňa, aby si si našiel súkromné miesto, kde mu môžeš vyliať ňažkosti svojej duše. Aj Jób a Dávid mu vylievali svoje sťažnosti uprostred svojich skúšok, a tak môžeš i ty. Môžeš hovoriť Ježišovi o skúškach, o tom, ako sa cítiš premožený a

---

znehutený.

Po stáročia Boh odpovedal na volanie všetkých, ktorí verili jeho zasľúbeniam. Nikdy neodvrhne tvoje volanie, ale bude načúvať s láskou a porozumením. Obnoví tvoju silu pre každý boj.

5. Sme povolaní sa vo všetkom odovzdať do Božej starostlivosti. Ježiš hovoril nebezpečných časoch, ako sú tie dnešné: „...úzkosť národov, ktoré budú bezradné... ľudia zamrú strachom v očakávaní vecí, ktoré prídu na celý svet. Lebo nebeské moci budú sa pohybovať“ (Lk 21:25-26 SEP). Kristus nám hovorí: „Bez nádeje vo mne zástupy zomrú strachom.“ Avšak pre tých, čo dôverujú Božím prisľúbeniam o tom, že Pán zachová svoj ľud, existuje slávna sloboda od všetkého strachu. Prečo? Skutočná sloboda totiž pozostáva z úplneho odovzdania života do Pánových rúk.

Odovzdanie samého seba do Božej starostlivosti je skutok viery. Znamená to odovzdať sa celkom pod jeho moc, múdrosť a milosrdenstvo. Znamená to nechať sa viesť podľa jeho vôle. Ak toto urobíme, Božie zasľúbenia sú pre nás úplne platné – Pán nás bude živiť, odievať, ukrývať, strážiť naše srdcia od zla.

Ježiš nám ukazuje krajný príklad vydania sa, keď šiel na kríž. Predtým, ako odovzdal svojho Ducha, kričal nahlas: „Otče, do Tvojich rúk porúčam svojho ducha“ (Lk 23:45 SEP). Ježiš doslova odovzdal svoj život a večnú budúcnosť do starostlivosti svojho Otca. A tým aj odovzdal duše svojich ovci do rúk svojho Otca.

Boh má moc nás zachovať nás od všetkého nebezpečenstva, hrozieb a násillia. Pavol svedčí: „... lebo viem, komu som uveril, a som presvedčený, že má moc zachovať, čo mi bolo zverené, až do onoho dňa“ (2 Tim 1:12 SEP).

6. Sme povolaní naďalej žiť v bážni Božej. Proroci varovali, že keď Boh trasie národmi, budeme ťažko pokúšaní strachom.

- Ezechiel povedal: „Obstojí tvoje srdce? Budú tvoje ruky dosť silné v tie dni, keď zakročím proti tebe? Ja, Hospodin, som povedal a splním.“ (Ez 22:14 SEP)

- Keď Boh varoval Noeho o prichádzajúcom súde a prikázal mu vybudovať archu, Noe konal „s bázňou“ (Žid 11:7 SEP).

- Dokonca odvážny Dávid priznal: „Telo mi trnie strachom pred Tebou, bojím sa Tvojich súdov.“ (Ž 119:120 SEP).

- Keď Abakuk videl katastrofy budúcich dní, kričal: „Začul som, a pohlo sa mi vnútro, a na ten zvuk chvejú sa mi pery, hniloba vniká mi do kostí a podlamujú sa mi nohy; budem čakať na deň súženia, ktorý pripadne na ľud, čo útočí na nás.“ (Ab 3:16 SEP).

Pozor, strach týchto Božích mužov nebol telesným strachom, ale Božou bázňou. Títo svätí sa nebáli nepriateľov svojich duší, ale báli sa Božích spravodlivých súdov. Preto rozumeli tej úžasnej moci za prichádzajúcimi katastrofami. Nebáli sa búrky pred nimi, ale Božej svätosti.

Každý z nás bude zažívať premáhajúci strach v prichádzajúcich časoch problémov. Ale náš strach musí vychádzať z Božej bážne, nikdy nie z telesnej úzkosti o náš osud. Ako postupne krachujú národné ekonomiky, ľudia po celom svete sú naplnení telesným strachom. Majú obavy, že ekonomická potopa zoberie všetko, kvôli čomu sa namáhali. Toto je výkrik neveriacich, ktorí nemajú nádej. Avšak nemal byť to výkrik Božieho služobníka.

Ak si Božím dieťaťom, nebeský Otec nebude v tebe tolerovať nevieru. Izaiáš varoval: „Kto si ty, že sa bojíš človeka smrteľného, ľudského dieťaťa, ktoré býva ako tráva? Zabúdaš na Hospodina... Ty sa ustavične v každom čase chveješ pred hnevom sužovateľa...“ (Iz 51:12-13 SEP). „Hospodina mocnosť pokladajte za svätého, nech je On vašim postrachom a újakom.“ (8:13 SEP).

Boh má byť naším strachom a bážňou. Takýto druh strachu vedie k životu, nie k smrti.

7. Sme povolaní tešiť sa v Pánovi Pokoj, ktorý budeme prežívať, bude vždy závisieť od našej odovzdanosti do Božích rúk, bez ohľadu na okolnosti okolo nás. Žalmista hovorí: „Raduj sa v Hospodinovi a dá ti, po čom ti srdce túži.“ (Ž 37:4 SEP).

Ak si plne odovzdaný do Božích rúk, On ňa zmocní, aby si zniesol každý problém. Jeho túžbou je, aby si prežíval svoje dni bez strachu, úzkosti, dôverujúc jeho staroslitovist. Vydanie sa Pánovi má veľmi praktický efekt na život: čím viac si vydaný Božej starostlivosti, tým nezávislejší si na podmienkach okolo teba.

Ak sa vydaný do Božej uchováajúcej moci, nebudeš vystrašený žiadnymi hrôzostrašnými správami. Nebudeš sa ustavične snažiť premyslieť ďalší krok – vložíš svoj život, rodinu a budúcnosť do jeho bezpečných a milúcich dlaní. Naš úžasný Pastier dokonalo vie, ako ochrániť a zachováť svoje stádo.

Na záver sa vrátim k otázke, ktorú dal Ježiš Filipovi: „Čo by sme mali robiť?“ Nech našou odpoveďou je: „Pane, Ty konáš zázraky. Odovzdávam Ti všetky moje pochybnosti a strach. Vkladám túto situáciu a celý môj život do Tvojej starostlivosti. Viem, že nedovolíš, aby som zoslabol. Viem, že Ty vieš, čo treba urobiť. Dôverujem Tvojej moci.“ Amen!

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tsculpitseries.org

© 2009 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771